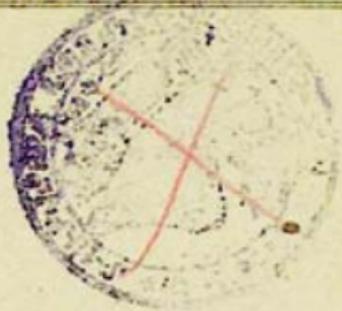

Ա. ԳՅՈՒԼԱՆՅԱՆ

ԻՆԶՊԵՍՊԱՅՔԱՐԵԼ
ՄՈԼԱԽՈՏԵՐԻ ԴԵՄ
ԳԱՐՆԱՆԸ, ՍՄՌԱՆ ՍԿԶԲԻՆ

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՅԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹՅԱՆ ԱՄԲՈՆ

Ա. ԳՅՈՒՂԱՆՅԱՆ

b32.5
9

147
A 4056

ԻՆԶՊԵՍ ՊԱՅՔԱՐԵԼ
ՄՈԼԱԽՈՏԵՐԻ ԴԵՄ
ԳԱՐՆԱՆԸ ՅԵՎ ԱՄՌԱՆ ՍԿԶԲԻՆ

Նայված յեմ խմբագրված և Գյուլ-իմատի-
տուտի ընդհ. յերկր. ամբիւռնի կազմից

Պատ. խմբագիր՝ Ս. Կիրակոսյան

Տեխ. խմբագիր՝ Ս. Հակոբյան

Մրբագրիչ՝ Խ. Այվազյան

Հանձնված և տրամադրության 1934 թ. ապրիլի 4-ին, ստորագրված

և տպագրության 1934 թ. ապրիլի 13-ին

Թույլատրված և գլավիտիցի-Պատվեր № 275: Տիրած 3500

ԳՅՈՒՂՀՐԱՏԻ ՏՊԱՐԱՆ, ՅԵՐԵՎԱՆ, ՆԱԼԲԱՆԴՅԱՆ ՓՈՂ. 50

ԱՆԻՆԱ ՊԱՅՔԱՐԵԼՈՎ ՄՈԼԱԽՈՏԵՐԻ ԴԵՄ,
ԲԱՐՁՐԱՑՆԵՆՔ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ
ԴԱՇՏԵՐԻ ԲԵՐՔԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆԸ

2-րդ հնդամյակի ընթացքում գյուղատնտեսու-
թյան բուր ճյուղերի (յերկրագործություն, անասնա-
պահություն) բերքատվության բարձրացումը կեն-
տրոնական խնդիրներից մեկն է:

Յերկրագործության բուր կուլտուրաների բեր-
քատվությունն աբադորեն բարձրացնելու գործում
ազրոտելանիկական ձևաբարկումների մեջ մուլախոտերի
դեմ տարվող անխնա պայքարն ունի վճռական նշա-
նակություն:

Մեր խորհրդային և կելեկտիվ տնտեսություն-
ների, աշխատավոր մենատնտեսությունների, հե-
տևապես և ամբողջ ժողովրդական տնտեսությանը,
մուլախոտերի հասցրած վնասները, թե՛ քանակական և
թե՛ վորակական տեսակետից հսկայական չափերի յեն
հասնում: Ամեն տարի մեր դարնանացան հացահա-
տիկների (դարի, ցորեն և այլն) բերքը խիստ կերպով
պակասում է, շնորհիվ հողամասերի մուլախոտերով անչափ
վարակված լինելուն: Իսկ յեթե վերցնենք ԽՍՀՄ-ում
ամբողջ աշնանացան ու դարնանացան հացահատիկ-
ները, ապա մուլախոտերի պատճառով նրանց բերքի
ընդհանուր կորուստը կազմում է պատկառելի մի թիվ:
Իսկ յեթե այս բուրիին ավելացնենք նաև այն ահագին
չափերի հասնող կորուստները, վորոնք տեղի յեն ու-
նենում ամեն տարի բամբակի, շաքարի ճակնդեղ,

բանջարանոցային բույսերի և այլ կուլտուրաների բերքից՝ մուլախոտերի և ֆլասատոււնների դարգացման և բազմացման հետեանքով (չպետք է մոռանալ այն, վոր մուլախոտերը միաժամանակ ֆլասատոււնների տարածման ոջախներ են), ապա պատկերն ամբողջապես պարզ կլինի:

Մուլախոտերը, վորոնք անչափ տարածված են մեր դաշտային, նախալեռնային և լեռնային շրջաններում, նկատի առնելով նրանց բազմացման և տարածման առանձնահատկութիւնները, կարելի յն բաժանել յերկու մեծ խմբերի՝

1. Գարնանային և աշնանային միամյա մուլախոտեր, վորոնք բազմանում են միմիայն սերմերով (խլուփուկ, թելուկ և այլն). սրանց սերմերը մեծ մասամբ ծլում են դարնանը, մասամբ աշնանը, դարդտնում են վարնան և ամռան ամիսներին, և մինչև աշնան ամիսները հասունանում են, տալիս են սերմ և իրենք էլ մնում են: Պատահում են դեպքեր, յերբ սրանցից վորոշ մուլախոտեր, յեթե մինչև աշունը սերմեր չեն տվել, չեն մեռնում, ձմեռում են (յեթե մանավանդ ձմեռը մեղմ և լինում), հաջորդ դարնանը շարունակում են իրենց դարգացումը, հասունանում, ահագին քանակութեամբ սերմ են տալիս և թափում այն հողի մեջ ու բնում:

Ուրեմն սրանք ապրում են 1—2 տարի և հենց վոր սերմ տվին, իրենք անխուսափելիորեն մեռնում են: Այս խմբի դեմ տարվող պայքարի եյութիւնը հետևյալն է՝ նախ չը թողնել, վոր նրանք սերմեր տան, իսկ յեթե հողը վարակված և սրանց սերմերով, ապա

պետք և այնպես անել, վոր նրանք ծլին, վորից հետո հեշտ և վոչնչացնել նրանց:

2. Բազմամյա մուլխոտեր, վորոնք վոչ միայն սերմերով են բազմանում ու տարածվում և խիստ վարակում հողամասերը, այլև բազմանում են իրենց ստորերկրյա (հողի տակ) որգաններով (չայերը, կանգառը, բազմամյա պատատուկները և այլն): Մրանց դեմ պայքարելու համար սիստեմատիկաբար նրանց պետք է վոչնչացնել:

Ահա այդ յնրեու խմբի մուլխոտերն ամեն տարի բազմանում և դաշտերը վարակում են հսկայական շափերի հասնող սերմերով ու իրենց վիզետատիվ որգաններով: Մեր հողերում տարածված բազմապիսի մուլխոտերը մեծ ֆլուս են հասցնում դյուրատեսուսությանը, խլիով հողից ջուր, սննդանյութեր, դրկելով կուլտուրական բույսերին ողից ու լույսից և այլն: Այսպես, որինակ՝ հետադատությունները ցույց են տվել, վոր մեր հացահատիկների ցանքերում խիստ տարածված խոփուկը 1,5 անգամ ավելի շատ ջուր և վերցնում հողից, քան ցորենը: Նման տվյալներ կարելի է բերել նաև բազմաթիվ այլ, շատ տարածված մուլխոտերի վերաբերմամբ:

Մտկայն դա դեռ բավական չե, մուլխոտերը վերցնում են հողից ահագին քանակությամբ այնպիսի սննդանյութեր, վորոնք խիստ անհրաժեշտ են մեր կուլտուրական բույսերի սննդատուլթյան, փարթամդարդացման, հետևապես և առատ բերքատուլթյան համար, ինչպես որինակ, ազոտ, ֆոսֆոր և կալիում: Նորապույն հետադատություններից բերենք մի քանի թվեր, վորոնք կարող են ցույց տալ, թե մի հեկտա-

Բից ինչքան կիլոգրամ հիմնական սննդանյութեր են վերցնում—մի կողմից մուլախոտերը, մյուս կողմից ցորենը: Ահա թվերը՝

		Ազատ	Ցամփոք	Կալիում
1.	Կանգառ (Cirsium arvense)	133,13	31,04	116,98
2.	> (Sonchus arvensis)	67,00	28,75	159,77
3.	Չայիբ (Agropyrum)	48,58	31,48	68,53
4.	Ցորեն { 16 ցենտներ հատիկ և 24 ցենտ. դարման տալու. դեպքում	45,8	21,6	28,1

Բերած թվերը ցույց են տալիս, վոր այս յերեք բաղաձայնյալ մուլախոտերը, վորոնք բավականաչափ տարածված են մեզ մոտ, նշված յերեք հիմնական սննդանյութերից 1,5—3 և ավելի անգամ շատ են վերցնում, քան ցորենը: Մուլախոտերից մի քանիսը փաթաթվելով բույսերին, մասնավորապես հացահատիկներին, վերջիններին պառկելու պատճառ են դառնում (պատատու կը): Բաղմաթիվ մուլախոտեր կան, վորոնք խիստ դժվարացնում են հողի մեխանիկական մշակութունը (չայիբ), կոմբայնի և կալսիչի անխափան աշխատանքը (հյութալի և հասա ցողուն ունեցող մուլախոտերը, սրինակ կանդաղ) և այլն, և այլն: Այս բոլորի հետևանքով կուլտուրական բույսերի նորմալ դարդացումն

արդեւակիւում և շատ հաճախ յերկրագործական աշխատանքներէ արտադրողականությունն ընկնում և

Սակայն բնավ չի կարելի պնդել, վոր մենք գործադրել ենք սոց. յերկրագործության բոլոր հնարավորությունները մտախոտերը վաճնչացնելու ուղղությամբ: Այլ անսակեալից մենք դեռ շատ անելիքներ ունենք, վորոնց պետք է անցնենք հինց այս դարնանից:

1. ՍԵՐՄԱՋՏՈՒՄԸ

Ինչ ձևոան ամիսներին պետք է ամբողջ սերմացուն դաել և անսակավորել: Սակայն յեթե այս կամ այն շրջանում և կոլխողում դեռ կա չղտված սերմացու, ապա հրատառ կերպով պետք է այն գտել: Կատալիտության հրահանգով թույլատրվում է ցանել այն սերմացուն, վորի թե մաքրությունը և թե ծլունակությունը 90⁰/₁₀-ից պակաս չի: Բացառություններ թույլատրվում են կենտրոնական որդանների կարգադրությամբ միայն:

Սերմացվի դառնա այն հիմնական միջոցներից մեկն է, վորով պայքարում ենք մտախոտերի տարածման դեմ: Սերմացուն անպայման պետք է մաքրել մտախոտերից և իներտ ելեմենտներից (քար, հող, ծղնոտ, չմշակված սնմեր և այլն), վորով բարձրանում և սերմացվի մաքրության ⁰/₁₀-ը եւ կանխվում սերմացվի հետ մտախոտերի սերմերի տարածումը: Առանց այդ եւ հողը վարակված է մտախոտերի հարյուրավոր միլիոն սերմերով: Առանց դաելու և վոչ մի հատիկ սերմացու չպետք է ցանվի սոցիալիստական դաշտերում: Այդ հարցը դրվում է մեր բոլոր շրջանների կոլ-

խողներն առաջ, վորոնց սերժացուն խիստ շափով վարակված է բաղձապիսի մոլախոտերով:

2. ՊԱՅՔԱՐԵԼ ՄՈԼԱԽՈՏԵՐԻ ԴԵՍ ՄԻՆՉԵՎ ԳԱՐՆԱՆԱՑԱՆԸ

Գարնանացաններին հասկացված հողամասերի մոլախոտերի վոչնչացումը՝ ժամանակին դորձադրվելիք միջոցների տեսակետից, պետք է բաժանել յերկու շրջանների, այն է՝ մինչցանքային և հետցանքային շրջանների՝ Մինչցանքային շրջանում, այսինքն մարտ և ապրիլ ամիսներին, յեթե հողամասը չի վարվել աշնանից, ապա չպետք է կորցնել վոչ մի որ՝ հողամասի ու ցանվող կուլտուրայի առանձնահատկությունները հաշվի առնելով, առաջին իսկ հնարավորության պահին, հողամասը վարել մոտավորապես 15—18 սմ. խորությամբ: Սակայն այդ խորությունը տարբեր շրջաններում և տարբեր հողերում պետի փոխել և կոնկրետացնել: Այս ոպերացիայի դեպքում գարնանը, ձմեռն անցկացրած աշնանային և նոր ծլած գարնանային միամյա մոլախոտերը, ինչպես և բաղձամյա մոլախոտերի դեռ նոր-նոր զարգացող արմատները, շուտ գալով հողի շերտի տակը և գրկվելով լույսից, գրեթե անբողջովին վոչնչանում են: Դրանից բացի դեռ նախորդ տարիներից զարգացումն սկսած բաղձամյա մոլախոտերը ևս գարնան վաղի ժամանակ զգալի չափով վոչնչանում են, ֆիզիքական միասնոր ստանում, արմատահան արվում կամ թե արմատական սիստեմը գրկվում և իր վերերկրյա որսաններից, այն է՝ ցողուններից և տերևներից, վորոնց միջոցով նա ստանում էր իր սնունդը: Այդ պայմաններում և տ

գործադրում է իր մեջ կուտակված նյութերը նոր-տե-
րեներ և ցողուններ տալու համար, մի հանգամանք,
վորն առաջ է բերում արմատական սխտեմի հյուծում
ու այդ վնասակար խմբի մոլախոտերի ընդհանուր
թուլացում:

Կարնան վարից տնմիջապես հետո պետք է հո-
ղամասը փոցխել, գործադրելով տարբեր տիպի փոց-
խեր՝ նայած հողամասի առանձնահատկությանը և
մոլախոտերի բնույթին: Այսպես որինակ՝ դիզզագույ
փոցխել, յեթե հողամասը դանդուրդանոտ կամ չայի-
րոտ է: Ապա դուրս բերված մոլախոտերը անպայմա-
նորեն պիտի հավաքել ու հեռացնել դաշտից: Զսպա-
նակավոր փոցխով պիտի փոցխել քարքարոտ հողամա-
սերը, վորը վորոշ չափով վարված հողերից դուրս է
հանում և հավաքում մոլախոտերը: Այդ աշխատանքը
չպետք է ուշացնել, այլապես հողի վարի հետևանքով
դոյացած մեծ մակերեսը շատ ջուր կը գոլորշիացնի
և դրանից հետո փոցխելը չի հասնի իր առաջ դրված
ազրոտելնիքական հարցերի իրականացմանը, այն է՝
հողերի մակերեսը փոքրացնել, խորթութութություն-
ները վերացնել, արմատահանված բազմամյա մոլախո-
տերը հողից դուրս բերել և այլն:

Ցանքից մեկ-յերկու օր առաջ կատարվող կուլ-
տիվացիան կամ 1—2 հետքով կատարվող փոցխումը
վեջնչացնելու յե այդ բոլոր մոլախոտերի նոր ծիւրի
մեծագույն մասը:

Ինչ վերաբերում է դարնանացանների համար աշնանից վարված և չփոցիված հողամասերի վրա յեղած մոլախոտերի վոչնչացմանը մինչև ցանք կատարելը, ապա այստեղ առաջին հիմնական ու հրատապ աշխատանքն այդ հողամասերի փոցխելը կամ կրկնավարելն է (նայած հողին, նրա վարակվածության և այլն) դաշտ դուրս գնալու հնարավորության առաջին իսկ պահին: Այս դեպքում կտրատվում են, հողի տակով են արվում ու վոչնչանում աշնանային և դարնանային միամյա, ինչպես և բազմամյա մոլախոտերի մատղաջ ծիւերը: Կրկնավարին հաջորդող փոցխը արմատահան արված բազմամյա հին մոլախոտերի տակոթկները և արմատական սխտեմը դուրս է բերում հողի տակից, հավաքում է նրանց իր ատամներով, վորոնց արդեն կարելի չէ հեռացնել դաշտից:

3. ՑԱՆՔԻ ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՎՃՌԱԿԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒՅՑՈՒՆԸ

Մոլախոտերի դեմ պայքարելու կարևոր մոմենտներից մեկն էլ ցանք կատարելու ժամանակն է: Ուշ կատարված դարնանացանը դարգանում է շատ դանդաղ, իսկ բազմաթիվ և բազմապիսի մոլախոտերը արագ և փարթամորեն դարգանալով, սկսում են խեղդել կուլտուրական բույսերին, մի բան, վոր հաճախ պատահում է մեր թե՛ դաշտային (բամբակացան) և թե՛ նախալեռնային ու լեռնային (հացահատիկային և անասնապահական) շրջաններում:

Իրան հակառակ, յերբ ցանքը ժամանակին և

կատարվում, մեր թե տեխնիկական կուլտուրաները և թե մանավանդ հացահատիկները, ոգտագործելով գարնան սկզբի շրջանի աստ խոնավությունն ու այլ նպաստավոր պայմանները, զարգանում են արագ տեմպով, թփակալում ու ծածկում հողամասը, իրենց շվաքի տակն սոնսւմ մոլախոտերը և հետեւապես խեղդում նրանց: Հացահատիկների գերվաղ ցանք կատարելու նկատառումներից մեկն էլ մոլախոտերին խեղդելու խնդիրն է: Իսկ ցանքի ճիշտ ժամանակի ընտրության հարցն այնքան էլ հնչա հարց չէ Տարբեր տարիներում տվյալ շրջանում, տվյալ կուլտուրայի ցանքի մոմենտը յենթարկվում է վարոշ տատանումների և ամբողջ խնդիրն էլ հենց այն է, վոր այդ բարդության մեջ դանկնք այդ մոմենտը:

Աշնանացանի ուշ կատարելն ևս ունենում է մեկնույն բացասական հետեւանքները, վորովհետեւ ուշ ցանվող աշնանացանը՝ վրա հասած աշնան ցրտերի շոտրհիվ, չի կարողանում լավ զարգանալ և թփակալել, հետեւապես մնում է վտիտ, մինչդեռ ահագին քանուկությամբ աշնանային միամյա մոլախոտերը դեռ աշնանից բավական զարգացած լինելով, անհամեմատ ավելի քիչ ֆեաավելով ձմռան սառնամանիքներից, վաղ դարնանից էլ սկսում են շարունակել իրենց վեգետացլան և ճնշել կուլտուրական բույսերին:

Այս մասում անհրաժեշտ է նաև մի քանի խոսքով ասել ցանք կատարելու յեղանակի, նրա խորության և սորտի մասին: Սոց. յերկրագործության մեջ շաղացանը բոլոր ասպարեզներից էլ պետք է դուրս մղել (կիրառել իբրև բացառություն՝ առանձին, խիստ քարքարոտ հողակտորների վրա) և փոխարինել շաքա-

ցանով, վորովհետև կանոնավոր կատարված շարքացանը վոչ միայն խնայում է սերմացուն, այլև համաչափ և մոտավորապես միատեսակ խորության մեջ է դասավորում սերմացուն հողի մեջ: Դրա հետևանքով սերմերը ծլում են միաժամանակ, վորով բույսերի միահմուռ դարգանալու հնարավորությունն է ստեղծվում, մի հանգամանք, վորը կործանարար ազդեցությունն է գործում մոլախոտերի վրա:

Ուժեղ վարակված հողամասերում համեմատաբար խիտ ցանք պիտի անել: Մեծ նշանակություն ունի նաև լավորակ սերմացու ցանելը Այսպես, որինակ՝ պետք է ցանել արագ և փարթամ դարգացող հացահատիկների տեսակները, յեթե, ի հարկե, նրանց բերքը վորակի տեսակետից հետ չի մնում, և դա մեծ չափով կնպաստի մոլախոտերի խեղդման:

4. ԳԱՐՆԱՆԸ ՄՈՒԼԱԽՈՏԵՐԻ ԴԵՄ ՊԱՅՔԱՐԵԼԸ ՇԵՏ ՑԱՆՔՅԱ ՇՐՋԱՆՈՒՄ

Ինչ վերաբերում է այս շրջանում մոլախոտերի դեմ տարվող պայքարի միջոցներին և նրանց գործադրման յեղանակներին ու ժամկետներին, առաջ անհրաժեշտ է ընդգծել, վոր դրանք տշնանացանի և դարնանացան դանազան կուլտուրաներում տարածված մոլախոտերի նկատմամբ պետք է տարբեր լինի, մանավանդ վաղ դարնան ամիսներին և ահա թե ինչու:

Աօնամտցունների մեջ դեռ աշնանից ծլած կամ վեգետատիվ որդաններ տված ու ձմեռած բազմամյա և աշնանային միամյա մոլախոտերը մի կողմից, դարնանային բազմաթիվ և բազմատեսակ միամյա մոլախոտերը մյուս կողմից, հենց վաղ դարնանից արագ

կերպով դարգանալ են սկսում, հետևապես հենց այդ վաղ շրջանում է, վոր նրանց վոչնչացնելու վորոշ միջոցներ պետք և գործադրել, այլապես նրանք կարող են իրենց ուժգին ստորերկրյա և վերերկրյա որգանների փարթամ դարգացման շնորհիվ խեղդել աշնանացաններին, մոռնալանդ յեթե աշնանացանը ժամանակին ցանված չի յեղել և հետևապես աշնանը, չի կարողացել ամրացնել իր արմատական սխտեմը, լավ թփակալել: Այդ տեսակետից բավականաչափ հուսալի ագրոտեխնիկական միջոց է՝ աշնանացանների վաղ գարնան 1—2 հետք փոցխումը «դիդ-գազ» փոցխով, յերբ մուլախոտերն սկսում են դարգանալ և հասնել մի քանի սանտիմետր յերկարության:

Փոցխն իր արմատներով ու շրջանակներով կըտրատում, տըրտում է կամ արմատահան է անում մատաղ մուլախոտերը կամ զանազան ֆիզիկական վնասներ է հասցնում նրանց և հետևապես գգալի չափով թուլացնում նրանց դարգացումը:

Վերոհիշյալներից դատ, փոցխը բավականաչափ նատած և պնդացած հողի մակերեսը փխրեցնում է և կանխում է նրա կեղևակալումն ու հողում պաշարված ջրի անտեղի գոլորշացումը:

Ի հարկե, ներկա դեպքում փոցխը կարող է կտրատել և վոչնչացնել աշնանացանի վորոշ ներկայացուցիչներին ևս, սակայն դրանից չափեք է վախենալ, վորովհետև աշնանացանը նորից վերականգնում է իր վնասված մասերը: Գարնանացան հացահատիկների մեջ յեղած մուլախոտերը վոչնչացնելու համար փոցխել այն ժամանակ, յերբ բույսն ունի յերեք տերև: Փոցխելու պրակտիկան կիրառվում է նաև յերբեմն կարտոֆիլի

ցանքից հետո, յերբ նրա վրա մուխոտերն ան առաջացել: Բայց դեռ կարտոֆիլի ծիլերը դուրս չեն յեկել: Պարզ է, վոր փոցելի աստիճանը կարող են հլասել նաև կարտոֆիլի մասաղ ծիլերի վորոշ մասին, ուստի այս գործողութունը շատ զգուշ և մեծ խնամքով պիտի անել:

Միջօրեային մտակութունը. — Այստեղ վճռական նշանակութունն ունի աշխատանքի ճիշտ կադմակերպումը: Միջարքային մշակութունը պիտի սկսել, յերբ մուխոտերն սկսում են մասսայականորեն յերևան դալ և բարձրորակ կուլտիվացիայով ու քաղհանով նրանց վոչնչացնել:

Այս առաջին քաղհանի կամ կուլտիվացիայի ուշացումը կարող է ճակատագրական նշանակութուն ունենալ բամբակի, շաքարի ճակնդեղի, կարտոֆիլի, բանջարանոցային և այլ շաքարահերկ կուլտուրաների նորմալ զարգացման, հետևապես և նրանց բերքատվության բարձրացման վրա: Սակայն քաղհանի աշխատանքը չի սահմանափակվում միմիայն շաքարահերկ կուլտուրաներով: Դա գրեթե հավասարապես անհրաժեշտ է գործադրել—(ի հարկե, այլ միջոցներով և յեղանակներով), նաև աշնանացան և զարնանացան հացահատիկների վերաբերմամբ վեգետացիայի հետադաշրջանում, մանավանդ այդ դաշտերում մեծ չափով տարածված մի շարք ծուրանեղ վնասակար մուխոտերի դեմ (կանգաուր և այլն): Մովորական ձևով կատարված ցանքսի դեպքում առայժմ հիմնական միջոցը ձեռքի անմիջական աշխատանքն է: Պետք է արմատով դուրս քաշել արդեն վորոշ բարձրության հասած մուխոտերը, իսկ այն դեպքում, յերբ դա հնարավոր չի, սխտեմատիկաբար կտրատել և հեռացնել նրանց վերերկրյա

կանաչ մասերը, վերպեսդի աստիճանաբար արմատա-
կան սխտեմը հարստահարվի իր մեջ կուտակված ահա-
դին քանակությամբ հասնող որգանական նյութե-
րից և վերջիվերջո դատապարտվի վոչնչացման: Մո-
լախոտերը շատ ավելի հեշտ և դուրս քաշել ան-
ձրեմներին հետո, յերբ հողամասի վրա կարելի չե
առանց ցելստովելու շարժվել: Սակայն մի բան
յերբեք մոտանալ չի կարելի, այդ այն է, վոր թե
բազմամյա և թե միամյա մոլախոտերը պետք է վոչըն-
չացնել մինչև նրանց ծաղկելը և սերմեր տալը: Հացա-
հատիկների միջի մոլախոտերը վոչնչացնելու գործը,
ահա արդեն 3-րդ տարին է, ինչ թե ԽՍՀՄ-յան այլ
հանրապետություններում և թե մեզ մոտ՝ առաջավոր
կոլտնտեսություններն առաջ. են տանում մեծագույն
հողատարությամբ և մեծ արդյունքներ են ստացել վոչ
միայն անցյալ յերեք տարիներում, այլ իրենց այդ ազ-
նիվ և դիտակցական աշխատանքներով ստեղծել են
բոլոր նախադայմանները առաջիկա տարիներում առա-
վել ևս բարձր բերք ստանալու համար (անշուշտ, կի-
րառելով ազրոտեխնիկական բազմաթիվ այլ միջոցա-
ռումներ ևս): Սակայն միայն աշնանացանների ու գար-
նանացանների մեջ տարածված մոլախոտերի դեմ պայ-
քարելով հարցը չի վերջանում: Անհրաժեշտ և հենց վաղ
գարնանից սև ցելի վրա առաջ յեկած մոլախոտերը ևս
վոչնչացնել՝ փոցխելու կամ կուլախիվացիայի միջոցով,
վորը միաժամանակ հողի մակերեսի խորթուրդութու-
թյուններն և հավասարեցնում, փխրեցնում և հողը,
կանխում է ջրի անտեղի գոլորշիացումը:

Միաժամանակ շուտ պետք է հնձել միջնակների
և առունների թմբերի վրա յեղած տարբեր մոլախոտերը,

վորոնք ծաղկում և սերմեր են թափում հողի մեջ տարբեր ժամանակներում: Ինչ վերաբերում է նաև մեր լեռնային շրջաններում դեռևս բավականաչափ տարածված հարոսին, վորն այդ շրջանների հողերը մուխոտերով վարակելու գլխավոր աղբյուրն է հանդիսանում, մեր հիմնական անելիքն այն պետք է լինի, վոր առաջիկա տարիները մեր սոց. յերկրագործության դաշտավարության սխտեմից դուրս վանենք այդ հարոսը և նրա՝ թե քանակի և թե վորակի տեսակետից տված այնքան աննշան կերը փոխարինենք այդ շրջանների մեծ մասում բավականաչափ լավ զարգացող և անհամեմատ չափով շատ և բարձրորակ կերարժեք ունեցող վորոշ խոտաբույսերով (կորնգանը՝ չորային տեղերում, յերեքնուկը՝ համեմատաբար խոնավ շրջաններում):

5. ԳԱՐՆԱՆ ՑԵԼԵՐԻ ԴԵՐԸ

Գարնան վաղ ցել անելը և նրանց ամառային մշակումը մուխոտերի դեմ պայքարելու վճռական միջոց է: Բացի սև ցելի դարնանային մշակությունից, ազրոտելինիկական խոշոր նշանակություն ունեն նաև դարնանային ցելերը: Այդ ցելերը վոչ միայն զգալիորեն բարելավում են հողի ջրային ու աննշային պայմանները, այլև հողամասի վրա տարածված բազմապիսի մուխոտերն են մասսայական վոչնչացման լենթարկում և հետևապես ապահովում են առաջիկա տղնանացանների բարձր բերքատվությունը:

Գարնան ցելերը թե լեռնային և թե նախալեռնային շրջաններում պետք է կատարել հնարավորին չափ շուտ և նայած հողային ու այլ պայմաններին

այնպիսի խորութեամբ, զոր վոչ միայն նրա մեջ յի-
զած խոնավութեանը պահպանվի գոլորշիացումից, այլ
և խոնավութեան պաշարը վարելից հետո տեղացող ան-
ձրեկներէ ջրերէ հաշվին ավելանաւ Գարնանը ճյառն հալ-
վելուց հետո, հողամասի վրա սկզբում մեկ մեկ, իսկ
քիչ ավելի հետո, ապրիլ-մայիս ամիսներին արդեն
սկսում են զարգանալ բազմապիսի մուլխոտեր: Ուժեղ
կերպով սկսում են զարգանալ նաև մեր կուլտուրական
բույսերի ամենադաժան՝ բազմամյա մուլխոտերի բազ-
մապիսի հին և նոր ներկայացուցիչները (չայիբ, կան-
դառ, պատատուկ, զանդուրդան և այլն), զորոնց ար-
մատական սխտեմը բավականաչափ մեծ շառավիղով
տարբեր ուղղութեաններով տարածվում և հողի մեջ և
կազմում ամբողջական մի խիտ՝ արմատական ցանց:

Տվյալ դեպքում ժամանակին արած և բարձրորակ
վաղ ցելը հենց հանդես և գալիս իբրև նման վճռական
մի միջոց, զորը վոչնչացնում և միամյա մուլխոտերին,
բազմամյաների մի մասին ևլ յոչնչացնում և ամբող-
ջապես, իսկ մյուս մասին մեծապես թուլացնում և Վա-
րից անմիջապես հետո հողը պետք և փոցխել, հողի մա-
կերեսը փոքրացնելու և արմատահան արված մուլ-
խոտերը դուրս բերելու համար: Բացի այդ, 2—3 ան-
գամ հողի մակերեսը փխրեցնելով և կարիք յիզած դեպ-
քում թեթեւ շրջելով, վոչ միայն սխտեմատիկաբար թու-
լացնում և աստիճանաբար վոչնչացնում ենք նրանց,
այլ և նրանց սերմերը գցելով հողի վոչ խոր, սակայն
համեմատաբար ավելի խոնավ շերտում, ստեղծում ենք
նրանց ծլելու համար պայմաններ, զորպեսզի հաջորդ
փխրեցման և աշնանացանին նախորդող կուլտիվա-
ցիայի միջոցով մասսայականորեն վոչնչացնենք նրանց—

մինչև նրանց ծաղիկներ և սերմեր տալը Բացի դրանից, յերեքից չորս անգամ հողի մակերեսը փխրեցնելով, կանխում ենք ջրի անտեղի գոլորշացումը և դրանով իսկ պայմաններ ենք ստեղծում, վոր աշնանացանների սերմերը շուտ ծլին, հենց աշնանը և ուժեղ Թիակալեն: Իրա հետևանքով աշնանացանը հաջորդ պարնանն արագ դարձանալով՝ իր ստվերի տակն է առնում մտլախոտերին ու նրանց զգալի մասին անխուսափելի մահվան դատապարտում: Դարնան ցելերից ջրի գոլորշացումը կանխելու հարցը հատկապես մեծ նշանակություն ունի մեր մի շարք լեռնային ու նախալեռնային շրջաններում (Կոտայք, Թալին, Լենինական, Արթիկ և այլն), ուր հողերի մեծ մասն անջրդի յե և աշնան ցանքի ժամանակ հողերի վատ մշակության և ցելերի հիմնական վարն ու խնամքը անսխալ կատարելու պատճառով, հողի միջի խոնավությունն ամառվա ամիսներին ամբողջապես գոլորշացած է լինում, բնական է այն, վոր նման հողերում, առանց բավականաչափ անձրևի, աշնանացանը չի ծլում:

Խոզանահերկով պոյֆտրեմ մոլոխոսերի դեմ

Աղբոտեխնիկական այս կարևորագույն ձևանարկման, եյությունը կայանում է նրանում, վոր հացահատիկների հնձից հետո անմիջապես, առանց որ կորցնելու, խողանը վարվի 8—10 սմ. խորությունք: Այս դեպքում, հողի մեջ տեղի ունեցող մի շարք պրոցեսների հեռականքով, աշնան խոր վարքի վորակը բարձր է լինում:

Այնինչ, այս կարևոր մոմենտը վոչ միայն վորոշ կոլեկտիվներին, այլ անգամ աղբոտմների և աղմինիս-

արատիւլ դժով աշխատողների մի մասի կողմից մինչև որս
արհամարհւած և յեղել, ըստ վորում Նման մտեցումն
աշխատել ևն հիմնավորել, մասնանշելով, վոր խողա-
նահերկը աշխատանքը կրկնապատկում է, եներդիայի
լրացուցիչ ծախսման պատճառ դառնում, և վոր իբր թե
Նման ուղեբայլան առանձին ենթեկտ չի տալիս: Նման
մտեցումը միանդամայն սխալ և և բղխում և այդ ձևու-
նարկման ադրոտեխնիկական խոշոր նշանակությունը
չըմբռնելուց:

Հացահատիկների հնձի ժամանակ հողամասը պրե-
թե դրկված և լինում իր ամբողջ խոնավությունից,
ձոնավությունից խիստ աղքատացած հողամասը նաև
պնդացած ու ճաքճքած և լինում: Առաջ են գալիս ու-
ժեղ չափով արտահայտված կատիլյար անցքեր, վորոնց
միջոցով հողի ցածր շերտերի խոնավությունը, բարձրա-
նալով վերև, գոլորշիանում է:

Մինչև աշնանացան և դարնանացան հացահատիկ-
ների հունձը, մոլախոտերի մեծագույն մասը հասնում,
սերմեր և տալիս և թափում և դրանց հողի մեջ: Նման
մոլախոտերը հնձի ժամանակ իրենք ել կտրվում են
հացահատիկների հետ միասին: Ինչ վերաբերում է
կարճ և ստվերի տակ դռնվող մոլախոտերին, ապա
նրանք, շնորհիվ իրենց թղուկության, վրիպում են
հնձող դորժիքների բանվորական մասի հարվածներից,
ձնում են անփնաս և հնձելուց հետո՝ չաղատ լինելով հա-
ցահատիկների խիտ ստվերից, արագությամբ սկսում
են դարգանալ, վերցնում են հողի մեջ մնացած սնունդը
և խոնավությունը, կուտակում են մեծ քանակությամբ
որգանական նյութեր և արդեն կարճ ժամանակից հետո
պատրաստվում են մեծ քանակությամբ սերմեր տալու:

կամ թե իրենց արմատական ցանցն ավելի ընդարձակելու (բազմամյաները) և այսպիսով ել ավելի վարակելու հողամասը մոլախոտերով: Բնական է, վոր միամյա և բազմամյա մոլոխոտերով այդպես վարակված, խոնավությունից զրկված և ճաքճաքած հողամասերի հետագա խոր վարի համար կալահանջվի քաշող ահագին ուժ, այսինքն հներգիայի բավականաչափ լրացուցիչ ծախս և բացի դրանից, կկատարվի ցածրորակ վար, և յեթե այդպիսի հողամասի վրա աշնանացան արվի, ապա սերմերի զգալի մասը, ընկնելով մեծ կոշտերի յերեսին կամ նրանց շրջակայքում դանվող մեծ ու փոքր խոռոչների մեջ և շրջապատված լինելով հողի չոր ու մեծ մասնիկներով, կամ չի ծլի կամ կծլի ուշ և ձմեռը կցրտահարվի:

Սակայն բոլորովին այլ և դրությունը, յերբ հընձից անմիջապես հետո 8—10 սմ. խորությամբ բազմախոփ գութաններով խոզանահերկ ենք կատարում: Այս դեպքում հողի ամհնից շատ չորացած, պնդացած և ճաքճքած վերևի շերտը թեթև շուռ ենք տալիս, վոչնչացնում ենք հնձի ժամանակ չկարատված միամյա մոլախոտերը, ինչպես նաև կտրվածների արմատները: Միաժամանակ հողի չոր մակերեսին ընկած բյուրավոր մոլախոտերի սերմերը շուռ ենք տալիս և հողի տակն անում, խախտում ենք հողի կապիւյթը անընդհատ սխտեմը, հողի մակերեսը ծածկում համեմատաբար փուխը շերտով, վորի շնորհիվ կանխվում և հողի ցածի շերտերից վերև բարձրացող խոնավության գոլորշիացումը: Այդ բոլորի հետևանքով փափկում, փխրանում և հողը, նրա մեջ սկսում են արագորեն ընթանալ հողի հասունացման պրոցեսները, իսկ մյուս կողմից ել թեթև շեր-

տի տակն ընկած վորոշ մուխոտերի հին և նոր սերմերն սկսում են ձլել և հենց այն ժամանակ, յերբ նրանք մասսայականորեն դուրս են դալիս հողի յերես և զարդանալ են սկսում, վորը տեղի յե ունենում մոտավորապես 1—1,5 ամիս դրանից հետո (նայած շրջանին և այլ պայմաններին), մինք լրիվ խորուխյամբ աշնանավար ենք անում: Ահա այդ ժամանակ բոլոր նոր ծիլերը վոչնչանում են, իսկ բազմամյա մուխոտերի արմատները շրջվելով հողի յերեսը, վրա հասնող ձմեռվա սառնամանիքներից ցրտահարուխյան են յինթարկվում: Նույնը տեղի յե ունենում նաև աշնանավարից հետո ձլած միամյա մուխոտերի մատղսը ծիլերի նկատմամբ:

Ձպետք և մոռանալ նաև այն, վոր խոզանավարի ժամանակ վոչնչանում են շատ ֆլասատուներ, վորոնք դուրս դալով հողի յերես, մեռնում են արևի կիզիչ ճառագայթների տակ, կամ թռչուններին համեղ սնունդ դառնում:

Մենք կանգ չառանք մուխոտերի դեմ պայքարելու մի շարք այլ ազրոտեխնիկական ձեռնարկումների կամ վերջիններիս կոմպլեքսի (ցանքաշրջանառուխյան, քիմիական միջոցների և այլն) վրա, սակայն վերևի ասածից արդեն պարզ և դառնում, վոր նրանց դեմ տարվող պայքարը չի սահմանափակվում միայն առանձին կոլխոզներով կամ առանձին հողամասերով, վոչ: Մուխոտերի դեմ պայքարելը դա ընդհանուր յերկրագործական հարց է: Իրանց վոչնչացնելու համար՝ նայած բազմազան պայմաններին, պետք է գործադրել համապատասխան ազրոտեխնիկական պահանջներ:

Սակայն յեթե ներկա դեպքում մենք կանգ առանք

զլիազորութեամբ զարնան և ամբան սկզբնական շրջանում
 մուխտտերի դեմ տարվելիք պայքարի մի շարք հիմ-
 նական միջոցների վրա, ապա դա նրա համար, վոր թե
 աշնանային, թե գարնանային միամյա մուխտտերը և
 թե բազմամյա մուխտտերը մասսայականորեն դարգա-
 նալ են սկսում ամենից շատ հենց այդ շրջանում, և
 վոր ահա, մեծ մասամբ այդ շրջանում նրանց դնմ կազ-
 մակերսված ազրոտեխնիկական հաջող պայքարից և
 կախված վոչ միայն զարնան սկզբնական շրջանում
 կուլտուրական բույսերի նորմալ զարգացումը, այլ և
 դրանով իսկ դժուր չափով կանխորոշվում և գարնան
 վերջերին և ամռան ամիսներին նրանց դեմ տարվող
 պայքարի հաջողութունը, հետևապես և կուլտուրական
 բույսերի բարձր բերքատվութունը:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

62

Անխնա պայքարելով մուխոտների դեմ, բարձրացնենք սոցիալիստական դաշտերի բեր- քառվույթյունը	3
1. Սերմադուռներ	7
2. Պայքարել մուխոտների դեմ մինչև դար- նանացանը	8
3. Շանքի ժամանակի վճռական նշանա- կույթյունը	10
4. Գարնանը մուխոտների դեմ պայքարելը հետցանքյա շրջանում	12
5. Գարնան ցեղերի դերը	16

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.

FL0038301

(054)
ԳԻՆԸ 30 Կ.

А $\frac{I}{4056}$

Ա. ԴՅՈՒՆՅԱՆ

— Կա՛մ ԲԵՐՈՒՄԻՆ ԲՐՈՒՄԻՆ ԲԵՍՊՐՈՒՄԻՆ ԵՍՊՐԻՆԻՆ
և ԵՆ ՆԱՇԱԼԵ ԼԵՏԱ

ՏԵԼՅՈՅԳԻՅ

1984

ՋՐԻՎԱՆԻ